

Müslüman Adam Ferasetli Olmalı? (Suriye konusu)

Administratör tarafından yazıldı

Cuma, 06 Nisan 2012 08:46 - Son Güncelleme Cuma, 06 Nisan 2012 08:58

Müslüman Adam Ferasetli Olmalı? (Suriye konusu)

Başta şu belirtmek isterim ki; bu metinde vurgulananları şahsi düşünceleriniz dâhilinde bir sınırlamaya tabi tutup bir tarafa mal etmeyin. İlk önce söyleneni önyargısız bir biçimde anlamaya yönelik dinleyin/okuyun sonra yargıda bulunun. Şahsen bir tarafı temsil etmiyorum, objektif olarak durum tespitinde bulunmak istiyorum.

Olaya salt duygusal bakarak değerlendirdiğimiz vakit yanlış analiz yapıp yanlış sonuca varma ihtimalimiz kuvvetle muhtemeldir. Tabi ki bölgede yaşanan drama salt realiste bakamayız. Kuran'ın bildirdiği üzere dengeyi temsil etmeliyiz. Ve yine Kuran'ın bildirdiği üzere, ferasetli olup aynı delikten iki defa ısırılmamalıyız. İslam camiasının en bariz handikabı tarihi okuyamamalarıdır, Müslümanlar tarihi doğru okuyup ders çıkartamadıklarından, tecrübe edinemediklerinden dolayı bugün bu haldedirler. Yönlendiren değil yönlene pozisyonundadırlar.

Müslüman şahsiyet, popülizm çarkı içine girip bu atmosferde değerlendirme yapamaz. Beşeri ideolojilerin ve fikriyatların hüküm sürdüğü bu dünyada, cari ve revaçta olan popüler, hâkim sistemlerin değirmenine su taşıyacak düşünceler içerisinde Müslüman'ın işi olmamalıdır. Arap baharı dâhilinde değerlendirmeye alabileceğimiz her başlıkta; NATO, BM, AB, ABD, topyekûn bir batı ittifakı medya ve güçleriyle Müslümanların (hatta el-kaidenin bile) aynı kulvarda at koşturduğunu görmekteyiz. Bu çarpık ilişki ağını sorgulamadan edemeyiz, bu noktada enformasyon kaynaklarımızı çek etmemiz gerekmektedir. Tunus'daki haklı halk ayaklanmasını tetikleyen Wikileaks belgelerindeki Tunus devlet başkanının karıştığı yolsuzlukla başladığını unutmamalıyız. Kuran'ında emrettiği gibi kafirden gelen haberi elekten geçirmeden almamalıydık. Burada mevzu bahis olan haberin doğruluğu veya yanlışlığı değil; bir haberin verilmiş tarzı, zamanlaması ve diliyle nerelere çekilebileceğidir.

Batının beslediği ve nemalandığı (zamanlarını doldurmuş) diktatörlerin gitmesi gerekliliği aşıkardır. Burada mevzu bahis olan sürecin dinamikleri ve kimin yönlendirdiğidir. Baş rolde bölge halkları oynasa da kameranın arkasında ve başında 3.şahısların olduğu aşıkardır. Doğru soruları sormalıyız. Uzun ve kısa vadede kim kazançlı çıkıyor, Esad'ın gitmesini kim istiyor kim istemiyor. Bunun cevabını tümünden gelim mantığıyla bir silsile izleyerek bulup, arka planda

Müslüman Adam Ferasetli Olmalı? (Suriye konusu)

Administrator tarafından yazıldı

Cuma, 06 Nisan 2012 08:46 - Son Güncelleme Cuma, 06 Nisan 2012 08:58

dönerleri görebiliriz.

Olayı sadece Esad ve mazlum halk boyutuna indirgeyip böyle değerlendirirsek sağlıklı bir sonuç alamayız. Sergilenen oyunun sahnesinde Esad ve mazlum halk var ama perde arkasındakileri göremiyoruz. Mevcut veriler ışığında kabaca tasnifleyecek olursak; Esad'ın tarafında İran, Rusya, Nasrullah önderliğinde Hizbullah ve hala bağlarını koparmamış, bariz bir itirazda bulunmamış Hamas'ı sayabiliriz. Muhaliflerin tarafında ise Arap birliğinin etkin para babaları suud, katar, bahreyn, kuveyt başta olmakla birlikte ABD, Fransa ve İngiltere'nin önderliğinde batı ittifakı, bölgenin karışıklılığında nemalanan ve sessizce ellerini ovuşturarak olan biteni izleyen ?tilki İsrail? ve bölgenin abisi büyük Türkiye, son olarak da yıllarca bölgede baskı altında bırakılmış İhvan-ı Müslimin hareketi durmaktadır. (İhvan'ın duruş ve taleplerini diğer eunsurlardan ayrı değerlendirmek lazım) Etkin olan müdahillerin kabaca verilmiş bu tablosuna bakarak Müslümanların nerede durması gerektiğini çıkartmak zor olmasa gerek. Mezhep taassubu ve medyanın yönlendirmeleriyle istenilen yere çekilen Müslümanların, durması gereken yeri sorgulamaları gerekmektedir.

İran'ın ve Hizbullah'ın müdahilliğini mezhep merkezli değerlendirmek çok yanlıştır. Mezhep farklılığı üzerinden yürütülen dili kesinlikle bırakmalıyız. Nasrullah da Ahmedinejat da çok iyi bilmektedir ki; Esad'ın dinle diyanetle, şiilikle alakası yoktur. Esad'ı desteklemelerin tek nedeni stratejiktir. İran, haklı olarak bölgedeki etkinliğini uzun vadede muhafaza etmek istemektedir. Özeldede hizbullah ve hamas direniş örgütlerine açılan kapısının kapanmasını istememektedir. Bu örgütlere, İran'ın vermiş olduğu para ve silahtan müteşekkil lojistik desteğin ehemmiyetini vurgulamama gerek yok sanırım. Hizbullah'ın verdiği destekte İran'la olan bu ilişkisinden kaynaklanmaktadır ve Suriye, İran içinde bölgedeki İslami direniş örgütleri içinde son kaledir. İyi yada kötü mevcut olan bu kale de düştüğü takdirde yakın gelecekte direniş kültürünü canlı tutan bu unsurların sonu gelecektir. Ve bölgede Türkiye gibi ehlileştirilmiş sistemler kurulacaktır. Ve en önemlisi de Suriye'den sonra sıranın İran'a gelme ihtimalidir. Sunni Arap taassubunun bakışı aşıkardır. Ve son dönemlerde medyayla Türkiye halkı nazarında uyandırılmaya çalışılan İran düşmanlığı da ortadadır. Politik olarak da zahiren iyi ilişkiler içerisinde olan Türkiye-İran ortaklığının arka planında bölgedeki etkinlik mücadelesi gözlerden kaçmamaktadır. Bu atmosfer içerisinde yakın gelecekte İran'a yapılacak bir askeri operasyona destek verilmese bile ses çıkartılmayacağı bir ortama sürüklenmiş durumdayız. AKP kadroları da, ?büyük türkiye'nin rakibi olan İran'a milliyetçilerin bakışı da, İslami camianın suni reflekslerle gösterdiği tepkilerde malumunuz? Haydi hayırlısı?

Biraz gerçekçi olmak lazım, Esad bırakmak istemiyor çünkü önünde Kaddafi ve Mübarek örnekleri var. Pes etse ve normalleşme süreci başlasa sonrasında yargılanacak ve Mübarek'in düştüğü duruma düşecek ve bunu istemiyor. Zalimliğine devam etse Kaddafi gibi bir sonlada karşı karşıya gelme ihtimali var. Ve ne yapacağını bilmez halde saldırgan tavırlar sergiliyor. En basitinden en masum kediyi bile köşeye sıkıştırdığında saldırganlaştığı gibi Esad'ta bilinçsizce,

Müslüman Adam Ferasetli Olmalı? (Suriye konusu)

Administrator tarafından yazıldı

Cuma, 06 Nisan 2012 08:46 - Son Güncelleme Cuma, 06 Nisan 2012 08:58

siyaseten bariz hatalar yaparak tepkisel hareket ediyor. Akli selim derki; çatışmacı/kışkırtıcı dil ve fiiliyatları bir kenara bırakıp farklı bir yol bulunmalı. Burada amaç sorgulanmalı; amacımız bağcıyı dövmek mi yoksa üzüm yemek mi? Amaç; Batı'ya ve İsrail'e yarayan kargaşa ortamını körüklemek mi, zalim Esad yönetimini defetmek mi? Esad yönetiminden kurtulmak isteniyorsa, kahir ekseriyetle 3.tarafların yönlendirdiği medyanın sürüklemek istediği kargaşa ve BM eşliğinde girişilecek bir savaş dışında farklı bir yöntem bulmak zorundayız.

Tamam, dökülen kan yerde kalmamalı/kalamaz, toplumda Esad'a yönelik bir kin doğdu ve insanların tepkilerini bastırmak o kadar kolay değil ama muhaliflere sunulan reform paketlerini neden direk reddettiler. Amaç Esad'ın gitmesiye, kan akmasına engel olmaksız geleni direk reddetmek bir yada tam tersine muhaliflerin önerilerle/alternatiflerle olayı makul bir düzeye çekerek çözüme girişimlerinde bulunmaları gerekmez miydi?

Esad gittikten sonra ihvan gelip ideale yakın İslami ya da başka yöntemlerle adil/özgür bir sistem kursa amenna. Ama görünüşe göre laik/demokratik/batı anlaşmalarına sadık ehil bir sistem kurulacak gibi. Ulusal konseyin başındaki Ganyon'un ve hür Suriye ordusu komutanlarının Esad sonrasına dair yaptığı İsrail'in tanınacağına, direniş örgütlerine desteğin kesileceğine, Batı antlaşma ve kriterlerine uyulacağına dair açıklamaları malum (isteyenler araştırabilir, burada ayrıntılara girerek metni uzatmak istemiyorum. Diğer vurgu noktalarını ve verileri ilgililer [hz.google](http://www.google.com)'dan araştırabilirler..) Şu anda Esad'ın gitmesini isteyen Müslüman kardeşlerimize soruyorum. Esad sonrasına dair hüsnü niyette bulunmaktan başka bir öngörü/talep/düşünceleri var mı? Uluslararası siyaset acımasızdır, sadece hüsnü ihtimale binaen hamle yapılmaz, duruş sergilenmez. Olasılıklardan ziyade mevcut yapılar bazı durumlarda evladır.

Muhalifler arasında çok farklılıklar var; ulusal konsey ve hür (özgür) Suriye ordusu arasında bile bir koordinasyon/iletişim yok. Haricen ayaklanmayı asıl başlatan aşiretler ayrı hareket etmekle birlikte farklı istek ve arayışlar içerisinde olan topluluklarda mevcuttur. El-Kaide'nin örgütlü bir varlığı kesinleşmese de mevcudiyeti tartışılmaz. Muhalefet içerisinde bizi bağlayan en bariz oluşum ise; İhvanı Müslimin hareketidir ve onunda ne kadar etkin olduğu tartışmalıdır. Çatıyı temsil eden ulusal konsey ve hür Suriye ordusunu da laik ve pozitivist kesimin oluşturduğu aşikârdır. Ve Esad sonrasında da Batı'nın desteğiyle iktidarı temsil edekte bu üst çatıdır.

ABD gibi Türkiye'de(bizde) demokrasi havariliğine soyunuyor gibi, bu algı çarpıklılığına dikkat etmek gerekmektedir. ABD yıllarca iş gördüğü kişi ve devletleri, işi bittikten sonra veya kendisine tehdit olan unsurları diktatör olarak niteleyip demokrasi getireceğini söyleyerek o bölgeye bomba yağdırdı. Medyayı ve sosyo-psikolojik teknikleri de çok iyi kullanarak bölge halkına bunun gerekliliğine inandırdı. Ne yapıp yapmayacağımıza, neye inanıp

Müslüman Adam Ferasetli Olmalı? (Suriye konusu)

Administrator tarafından yazıldı

Cuma, 06 Nisan 2012 08:46 - Son Güncelleme Cuma, 06 Nisan 2012 08:58

inanmayacağıımıza kendimizin kara vereceği günleri özlemle beklemekteyim?

Arap baharında batı ittifakına yakın ülkelerde süreç olaysız sonuçlandı, Libya ve Suriye?de ise kanlı oldu, neden acaba? Tunus, Mısır, Fas gibi ülkelerde kansız sonuçlanan süreçleri karşılaştırmalı incelememiz gerekmektedir. Bahreyn, Yemen ve Somali?deki hak taleplerine sessiz kalan Batı (ve Batı ne derse arkasından giden Doğu)?nun yanlı tutumunu da incelemeden Suriye gerçeğini görmemiz mümkün değildir. Tarih deki diğer tecrübeleri de değerlendirmeye almalıyız. Çok uzaklara gitmeye gerek yok, Irak ve Afganistan başta olmakla birlikte lokal bazı gelişmelere bakarak, Arap baharında kabaca sonuçlanan süreçlere bakıp çıkarım yapabiliriz. Libya?da, aynı Suriye?deki gibi örgütlendirilen/silahlandırılan muhaliflerle Kaddafi arasındaki iç savaş ve NATO bombardımanı malum ve hala iç savaş sürmekte, olan yine halka oluyor/olacak. Bölge halkı düşünülüyorsa, akan kan gale alınıyorsa uzun vadeli hesaplar yapılmalı, bölgede oyun oynanmasına izin verilmemelidir.

Ayrıca şöyle bir durum var; daha dün kardeşlik, ne oldu da Esad birden bire zalim oldu. Yıl dönümünü kutladığımız bu günlerden 1 yıl öncesinde Esad zalim değil miydi? 30 yıllık baskıcı iktidarı boyunca bir sorun yok muydu? Şimdilerde Esad karşıtı olan Müslümanlar tarafından, 1 yıl öncesine kadar kardeş ülke söylemlerinde bulunuluyordu. Halk bazında bir dostluk havası esiyordu. Hükümetler arasında tarihinin en şaşalı dönemi yaşanıyor, Esadla Erdoğan kucaklaşıyor, heyetler sürekli gelip gidip anlaşmalar yapıp ilişkiler geliştiriliyordu. Ne oldu da Esad zalim oldu, ne olduğunu söyleyim mi...:) Batı, Esad zalim dedi zalim oldu. Esad zalimdi zaten, batı demeden öncede zalimdi şimdide zalim. Burada mevzu bahis olan tepki ve söylemlerini belirlemekten aciz, gelen enformasyonla refleksif tepkilerde bulunan, yönlendiren değil yönlenen Müslümanlarda ve bölge halklarındadır. Şahsen Suriye?de bir dönem bulundum ve o dönemlerde bu baskı rejimine nasıl dayanıldığını tahayyül edemedim. 5 yıl öncesinde, arkadaşlarla bulunduğumuz meclislerde, konuşmalarımızda, değişik platformlarda Esad yönetimini eleştirip defedilmesi gerekliliğini vurguluyorduk. Ama bu, doğrudan bölgenin dinamikleriyle ve yönlendirmesiyle yapılmalıydı.

AKP hükümetinden gelen ?zalimlerin yanında olmayız? açıklamalarının ne kadar komik ve ikiyüzlü olduğunu da görmeliyiz. Zalimlerin yanında olamayız derken aynı anda ABD?de ortak siyaset planları/toplantıları yapmak pek inandırıcı olmasa gerek ama insanoğlu işte, inanmak istiyor/inanıyor. Hakkı her söyleyenin peşinden gidilmez. Hakkı temsil ettiğini iddia edende bir istikrar ve tutarlılık aranmalıdır. Dün dostuz dediğine bugün zalim diyorsa, bu taraftaki zalime karşı şu taraftaki zalimle işbirliği yapıyorsa burada durup düşünmek gerekmektedir, diye düşünüyorum...

Türkiye hükümetinin Suriye konusuna bakış açısı, büyük ölçüde pragmatisttir. Ulusal çıkarları;

Müslüman Adam Ferasetli Olmalı? (Suriye konusu)

Administrator tarafından yazıldı

Cuma, 06 Nisan 2012 08:46 - Son Güncelleme Cuma, 06 Nisan 2012 08:58

Irak'taki gibi muhtemel Kürtlerden müteşekkil bir bölgenin oluşmasını engellemeyi gerektirmektedir. Haricen; gelen mülteci akınından kaynaklı sosyal ve iktisadi zararları bertaraf etmek için oluşturmak istediği tampon bölgenin planlarını yapmaktadır.

Ahlaki olarak kan dökülen ortamda siyaset yapamayız? söylemi, kısır ve Müslüman'a yakışmayan bir tutum gibi geliyor. Müslüman şahsiyet ferdi değil davanın uzun vadedeki kayıp ve kazanımlarını da düşünmek zorundadır. Dünya çapındaki birçok İslam coğrafyasında oluk oluk kan akıyor/akıtılıyor. Artık yola çıkmış bu trenin direksiyonuna ferasetli olup geçmezsek, BM çatısı altında daha çokook kan akacak.

Suriye, maalesef beklenildiği gibi kanlı bir kısır döngüye girmiş vaziyette. Humus başta olmakla birlikte bölge, acımasızlığın hüküm sürdüğü bir arenaya dönüştü. Şehirde ölüm kol gezerken, uluslar arası arenada da kirli hesaplar yapılmaya devam ediyor. Açık ki, her halükarda bedeli ödeyen yalnızca masum halk oluyor. Ezilen halkın tepesindeki fillerin neden tepiştiklerini görmezden geliyoruz.

Nasıl ki 1 Mart'ta Irak tezkeresine karşı çıkarken Saddam'ı savunmuş olmuyorduk, bugün de yeni bir tezkerenin yolu döşenirken getirdiğimiz iddialara karşı Esed'i savunduğumuz iddia edilemez. (platformhaber)

Genel olarak Arap baharında ve özelde Suriye'deki gelişmeler, baştan beri batının planladığı yönlendirdiği bir hareketlilik olmasa da aktif rol oynayan, yönlendiren ve nemalanan batı ittifakıdır. Müslümanlar en başta birbirini dinlemeyi öğrenmeli, ferasetli olmalı, tarihi doğru okuyarak tecrübelerden dersler çıkartmalı, sağlıklı analiz ve öngörülerde bulunarak sürece kendi argümanlarıyla müdahil olmalıdırlar.

Türkiye'deki Müslümanlar için işin en kötü ve korkutucu boyutu da; yaşanan ayrışmalardır. İki tarafında bölgeye dair net bir bilgisi olmamasına rağmen yine her iki tarafta edindikleri taraflı enformasyonla bir birine küfreden, karalayan ve en önemlisi de birbirini dinlemeyen bir noktaya doğru yol aldı/alıyor. Müslüman adam cesaretle hakkı söylemelidir, farklı/marjinal/itilen/zahiren yanlış pozisyonda kalma korkusuyla sözünü saklamamalıdır. Veya bu psikolojik korkunun sürüklediği düşüncelere dalmamalıdır.

Önemli noktalardan biride; Hamas ve Hizbullah gibi direnen blokların lojistik sağlamada zorluk

Müslüman Adam Ferasetli Olmalı? (Suriye konusu)

Administrator tarafından yazıldı

Cuma, 06 Nisan 2012 08:46 - Son Güncelleme Cuma, 06 Nisan 2012 08:58

yaşayacağı konusudur. Müslümanların bu konuda bir sıkıntılarının olmadığı gözüküyor ama (el-kaide haricinde) Dünya çapında bu iki örgütte çöktüğü takdirde bölgede direniş odaklı mücadele kültürü tamamen bastırılmış ve Türkiye gibi demokratik yöntemlerle iş gören, ehlileştirilmiş sistemler kurulacağı aşikârdır.

Son olarak ta adını koymamız gerek nokta ise; haklı özgürlük mücadelesi veren bölge haklarının pozisyonudur. Başta şunu söylemek gerekir ki, her ne olursa olsun olan mazluma oluyor (bu adi dünyanın acı gerçeği) ve yine mazluma olacaktır. Bu noktada yorum yapan, etki eden, müdahil olan bölge ve komşu halklarının sağlıklı değerlendirme yapıp kansız bir çözüm bulması ve önermesi gerekmektedir. Kanı isteyen, bölgeye kanı getiren, kan akıtan israil ve batı ittifakının ekmeğine yağ sürülmemelidir. Halk bazında değerlendirecek olursak; haklı özgürlük talebiyle çıkılan bu yolda evleri bombalanan, kurşunlanan, evladı/babası/kardeşi öldürülen, hakkına tecavüz edilen insanların verdiği mücadele kutsal ve yerindedir (bizde o pozisyonda olsak aynısını yapardık). Bu saatten sonra yapılması gereken dökülen kanların peşinden koşmak değil kansız bir çözüm bulmak ve oynanmaya çalışılan oyunları bozarak kâfirin sevincini kursağında bırakmaktır. İsrail, evinde oturmuş sevinç ve kahkahayla birbirimizin kanını dökmemizi izlemektedir.

ÖNERİLER

Öneride bulunmadan önce olayı doğru okumalıyız. İşin arka planında dönenleri, müdahil olan/olmaya unsurları tespit etmeli, yapılacak hamlelerin kısa ve uzun vadede kime yarayıp yaramadığı netleştirilmeli, kanı durdurmalı ve mevcut şartlar dahilinde gerçekçi bir çözüm önerisinde bulunmalıyız. Bu şartlar dahilinde benim bir önerim yok ama olmalı?

Gelinen bu süreçte birkaç yol izlenebilir (farklı teklifler olabilir). En bariz olanı BM?in önerisinin hayata geçmesiyle ateş kesin sağlanması, Esad?ın muhalifleri tanınması, hakların iadesiyle yeni bir yola girilmesidir. BM?yi tasvip etmesek de gelinen bu süreçte söz sahibi olan en başat unsur olma hasebiyle önerisine kulak verilmelidir.

Annan'ın hem Suriye Ulusal Konseyi'ne hem de Esad yönetimine ilettiği 5 maddelik yol haritası şöyle: 1- Hızla ulusal hükümetin kurulması, bu hükümette Ulusal Konsey üyelerinin de yer alması. 2- Ulusal hükümetin seçim yasasını hazırlaması. 3- Meclis ve Cumhurbaşkanlığı seçimlerinin BM ve Arap ligi gözetiminde yapılması. 4- Ateşkes ilan edilmesi ve bu ateşkesin BM Güvenlik Konseyi'nden çıkacak kararla bağlayıcı olması. BM ve Arap Ligi gözlemcilerinin devreye girerek ateşkesi denetlemesi. 5- İnsani yardımın ulaştırılması. Bu önerileri malumunuz

Müslüman Adam Ferasetli Olmalı? (Suriye konusu)

Administrator tarafından yazıldı

Cuma, 06 Nisan 2012 08:46 - Son Güncelleme Cuma, 06 Nisan 2012 08:58

olduğu gibi (inandırıcılığı tartışılır)Esad yönetimi kabul etmiş durumdadır. Diplomatik açıdan sıra muhaliflerdedir, İstanbul'da toplanan Suriye'nin dostları platformundan bu minvalde bir karar çıkmamış, aksine silah talepleriyle çatışmacı bir dilin tonu arttırılmıştır.

Erdoğan'ın İran temaslarında anlaşmaya varılan önemli bir husus ise; Suriye'de 6 ay içerisinde özgür seçimlerin yapılmasına yönelik karardır. Tabi ki; bu aşamadan sonra İran'da Suriye'yi ikna etmelidir. Çin mediasında yer alan haberlerde ise; Çin'in Suriye sorununun siyasi yolla çözülmesiyle ilgili bir dizi önerilerde bulunduğu belirtildi. Li Huaxin'in, Suriye hükümeti ve ilgili tarafların şiddeti hemen durdurarak, insani yardımların başlaması, siyasi diyalogun başlatılmasını, Birleşmiş Milletler (BM) ve diğer uluslararası örgütlerle eşgüdümü korumalarını ve Humus başta olmak üzere ülke genelindeki insani durumu iyileştirmelerini, BM-Arap Birliği ortak elçisinin arabuluculuğuyla siyasi diyalogu bir an önce başlatmaları çağrısında bulunduğuna yer verildi. Arap birliği ise bu süreç dahilinde yaptırım uygulamaktan, tehdit etmekten, konuşmaktan başka bir şey yapmamış. Birkaç öneri ve barış gücü gönderme teklifinden başka kayda değer bir girişimde bulunmamıştır. Rusya, İran ve Türkiye'den de net, uygulanabilir ve tutarlı bir öneri paketi gelmemiştir.

Konya'da seslendirilen 'Suriye halkının yanında, ulusal konseyin karşısındayız' söylemi ışığında sağlıklı bir değerlendirme yapabiliriz diye düşünüyorum?

Öyle yada böyle olay gelişti ve bu noktaya geldi, akan kanların hesabı bir şekilde sorulacaktır ama geçmişe dair konuşmak, zaman kaybetmek yerine bu noktadan sonra ne yapmalıyız konuşmalıyız. Mevcut şartlar dahilinde şimdiden sonra ne yapmalıyızın cevabını aramalıyız. Askeri müdahale kimseye fayda sağlamayacaktır ve kaybeden yine bölge halkı olacaktır, beklide şimdiye kadar dökülenden çok daha fazla kan dökülecektir. Bu durumdan kazançlı çıkanın ise 3.taraflar olacağı aşıkardır.

Yusuf ŞANLI / yusuf.sanli@argeenstitu.org

Müslüman Adam Ferasetli Olmalı? (Suriye konusu)

Administrator tarafından yazıldı

Cuma, 06 Nisan 2012 08:46 - Son Güncelleme Cuma, 06 Nisan 2012 08:58
